

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: III Kr-74/2026-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Vrhovni sud Republike Hrvatske, u Vijeću sastavljenom od sudaca Ileana Vinja, kao predsjednice Vijeća te Ratka Ščekića i Melite Božičević-Grbić, kao članova Vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice - specijalistice Marijane Kutnjak Čaleta kao zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv osuđenog Gorana Omeragića zbog kaznenog djela iz članka 118. stavka 1. u vezi s člankom 34. Kaznenog zakona („Narodne novine“ broj 125/2011., 144/2012., 56/2015., 61/2015. - ispravak, 101/2017., 118/2018., 126/2019., 84/2021., 114/2022., 114/2023. i 36/2024. - dalje: KZ-24.), odlučujući o zahtjevu osuđenika za izvanredno preispitivanje pravomoćne presude koju čine presuda Općinskog suda u Karlovcu od 26. studenog 2025. broj K-475/2025-51 i presuda Županijskog suda u Zadru od 9. veljače 2026. broj KŽ-42/2026-4, u sjednici održanoj 16. srpnja 2026.,

p r e s u d i o j e:

Odbija se kao neosnovan zahtjev osuđenog Gorana Omeragića za izvanredno preispitivanje pravomoćne presude.

Obrazloženje

1. Pravomoćnom presudom koju čine presuda Općinskog suda u Karlovcu od 26. studenog 2025. broj K-475/2025-51 i presuda Županijskog suda u Zadru od 9. veljače 2026. broj KŽ-42/2026-4 osuđen je Goran Omeragić zbog počinjenog kaznenog djela protiv života i tijela - teškom tjelesnom ozljedom u pokušaju iz članka 118. stavka 1. u vezi s člankom 34. KZ-24. na kaznu zatvora u trajanju 10 mjeseci.

2. Protiv te presude osuđenik je osobno i pravovremeno podnio podnesak pod nazivom „žalba“, a koji sadržajno predstavlja zahtjev za izvanredno preispitivanje pravomoćne presude (dalje: zahtjev), ne navodeći uvodno zakonske osnove zbog kojih se podnosi ovaj izvanredni pravni lijek, s prijedlogom Vrhovnom sudu Republike Hrvatske „da se dokaže istina koja se može utvrditi na najbrže mogući i istinit način“.

3. Na temelju članka 518. stavka 4. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ broj 152/2008., 76/2009., 80/2011., 121/2011. - pročišćeni tekst, 91/2012. - Odluka

Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/2012., 56/2013., 145/2013., 152/2014., 70/2017., 126/2019., 130/2020. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 80/2022., 36/2024., 72/2025. i 13/2026. - dalje: ZKP) spis je sa zahtjevom dostavljen Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske koje je podnijelo pisani odgovor 17. travnja 2026. pod brojem Ksm-DO-95/2026-2, s prijedlogom da se zahtjev osuđenika odbije kao neosnovan.

4. Odgovor Državnog odvjetništva Republike Hrvatske dostavljen je osuđeniku.

5. Zahtjev nije osnovan.

6. Iako osuđenik u podnesenom zahtjevu uvodno ne precizira iz koje zakonske osnove podnosi ovaj izvanredni pravni lijek, iz samog sadržaja zahtjeva proizlazi da je isti prvenstveno podnesen iz osnove članka 517. stavka 1. točke 2. ZKP-a s obzirom da podnositelj zahtjeva smatra kako je u ovom kaznenom predmetu došlo do „povrede načela jednakosti oružja te prava na procesnu ravnotežu“ pa, iako to izričito ne navodi, evidentno je kako ovim dijelom zahtjeva sadržajno upire na tešku povredu prava na pravično suđenje iz članka 468. stavka 2. ZKP-a.

6.1. Obrazlažući ovaj razlog za podnošenje zahtjeva za izvanredno preispitivanje pravomoćne presude osuđenik navodi kako u prvostupanjskom postupku sutkinja i državna odvjetnica nisu htjele uzeti u obzir poruke iz oduzetog mobitela, a to je bio jedini dokaz kojim su se on i supočinitelj mogli braniti pa je zbog navedenog, po njegovoj ocjeni, povrijeđeno načelo jednakosti oružja.

6.2. Međutim, u navedenom osuđenik nije u pravu.

6.3. Naime, prvenstveno treba istaknuti kako iz izvršenog uvida u spis predmeta Općinskog suda u Karlovcu broj K-475/2025 odnosno iz sadržaja žalbe izjavljene protiv prvostupanjske presude izjavljene po osuđeniku (list 357-361 spisa predmeta) proizlazi kako je ovaj osuđenik žalbu podnio zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 1. točke 11. ZKP-a, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni. Stoga, a budući da tešku povredu prava na pravično suđenje iz članka 468. stavka 2. ZKP-a osuđenik nije isticao u žalbi izjavljenoj protiv prvostupanjske presude to ovu povredu, sukladno članku 517. stavku 2. ZKP-a, ne može niti sada isticati u ovom izvanrednom pravnom lijeku. Eventualno bi ovu povredu mogao isticati u ovom stadiju postupka ukoliko je ista ostvarena u drugostupanjskom postupku no podnositelj zahtjeva u tom pravcu ništa ne obrazlaže niti ne konkretizira odnosno niti ne tvrdi da bi upravo ta povreda na bilo koji način bila počinjena u drugostupanjskom postupku.

7. Kada u nastavku zahtjeva osuđenik ističe da „iz poruka koje su upućene njemu jasno proizlazi da je Zlatko Tušan bio izrazito uporan da mu nanese zlo, što je i učinio te da oštećenik toga dana nije išao u trgovinu Gavranović, kako je svjedočio na sudu, već je išao k njemu doma, s namjerom da ih oštetiti“ treba napomenuti kako takvim svojim tvrdnjama on zapravo u bitnome osporava pravilnost činjeničnih utvrđenja u odnosu na postupanje oštećenika *tempore criminis*. Stoga se ovakvim tvrdnjama podnositelja zahtjeva, a kojima se osporava dokazanost pojedinih navoda iz činjeničnog opisa

pravomoćne presude te se ponovno postavlja pitanje eventualnog postupanja ovog optuženika te oštećenika tijekom inkriminiranog događaja, po ocjeni ovog Suda, u suštini, kao i u prethodno iznesenoj žalbi na prvostupanjsku presudu, problematizira i osporava pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja u pravomoćnoj presudi i na taj se način, mimo uvjeta propisanih u zakonu, nastoji ishoditi njegova dodatna preocjena u trećem stupnju. Navod osuđenika o postupanju oštećenika i njegovoj namjeri kritične zgode, a koje se u suštini svodi na njegovo viđenje činjeničnog stanja drugačijeg od onog kako je utvrđeno u pravomoćnoj presudi, predstavlja ponovno polemiziranje sa činjeničnim utvrđenjima i zaključcima suda prvog i drugog stupnja, pri čemu isti i nadalje ustrajava u svojim žalbenim tvrdnjama kako su sudovi, na temelju provedenih dokaza, trebali na drugačiji i za njega povoljniji način utvrditi činjenično stanje od onog kako je ono utvrđeno u pravomoćnoj presudi.

7.1. Međutim, suprotno tvrdnjama osuđenika, potrebno je istaknuti kako se ovaj izvanredni pravni lijek može podnijeti samo zbog točno propisanih povreda zakona iz članka 515. stavka 1. i članka 517. stavka 1. ZKP-a i upravo je tim odredbama taksativno propisano iz kojih se sve to osnova ovaj zahtjev može podnositi, a osnova pogrešno i/ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja nije obuhvaćena tim striktno navedenim zakonskim okvirom.

8. Stoga, slijedom svega prethodno iznesenog, nije ostvarena niti jedna od povreda na koje ukazuje osuđeni Goran Omeragić u zahtjevu za izvanredno preispitivanje pravomoćne presude.

9. Iz svih naprijed navedenih razloga, na temelju članka 519. u vezi članka 512. ZKP-a, odlučeno je kao u izreci.

Zagreb, 16. srpnja 2026.

Predsjednica vijeća:
Ileana Vinja

Broj zapisa: **9-3088a-d7e57**

Kontrolni broj: **0ecd0-9d980-9632d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Vrhovni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.